

ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

**Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції,
присвяченої 25-річчю Медичного інституту
Сумського державного університету**

(Суми, 17–19 жовтня 2017 року)

За загальною редакцією О. О. Єжової

впроваджуються на індивідуальному, командному або інституційному рівні надання МД.

При організації системи контролю ЯМД необхідно розуміти, що вкрай важливим для ЗОЗ є перехід від ретроспективної оцінки ЯМД до управління якістю лікувального процесу.

Впровадження системи БПЯ на основі стандартизації МД, ліцензування та акредитації, втілення чітких механізмів оплати праці медичних працівників за показниками якості лікування за допомогою індикаторів структури, процесу та результату, що має затверджувати МОЗ України в своїх нормативах, дозволить змінити командно-бюрократичну філософію контролю якістю на управління якістю та значно покращити якість надання МД населенню України. Тобто розроблення нормативно-правового забезпечення внутрішнього аудиту ЯМД сформує умови для реалізації концепції системного забезпечення якості на рівні ЗОЗ.

УДК 314.172

СОЦІАЛЬНІ УМОВИ ПОКРАЩЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я В УКРАЇНІ

*Іван Заюков¹, Олександр Кобилянський²
Вінницький національний технічний університет, Вінниця, Україна
Zivan@i.ua¹, akobilanskiy@gmail.com²*

Zbadano warunki społeczne, które wpływają na polepszenie zdrowia obywateli Ukrainy. Omówiona została konieczność reform w systemie ochrony zdrowia.

Słowa kluczowe: zdrowie publiczne, warunki społeczne, reforma

Економічні негаразди обумовили високий рівень захворюваності та смертності наших громадян у порівнянні з країнами-членами ЄС, низьку мотивацією до самозбереження здоров'я, що призводить до скорочення тривалості життя, стресів, відчуття неспокою, ворожнечі, агресії тощо.

Метою роботи є дослідження соціальних умов, які впливають на покращення громадського здоров'я в Україні.

На сьогодні існує багато визначень поняття «громадське здоров'я». В класичному аспекті дослідники розуміють під ним «науку і мистецтво запобігання хворобам, подовженню життя, забезпечення стану оптимальної життєдіяльності за рахунок організованих зусиль...» [1], зокрема, медичних, освітніх тощо. Крім того, важливим є реалізація зусиль держави в напрямку забезпечення гідних соціальних умов життєдіяльності кожного громадянина.

Загальновідомим є той факт, що в країнах з високим рівнем добробуту, рівень здоров'я значно краще, ніж в країнах з низьким рівнем, а більш заможні громадяни живуть довше та менше хворіють, ніж бідні. Отже, в умовах складних кризових процесів нашої державі саме покращення соціальних умов у поєднанні з реформуванням медицини мають забезпечити передумови для покращення рівня здоров'я та зменшення смертності.

Найважливішими соціальними умовами для побудови сучасної стратегії покращення громадського здоров'я в Україні є розробка ефективних заходів і засобів боротьби з:

- стресами, які призводять до цілого ряду патологічних станів, у тому числі це стосується інфекційних захворювань, діабету, гіпертензії, інфаркту, інсульту, депресії, агресії, суїциду тощо;
- шкідливими умовами праці при порушеннях санітарно-гігієнічних умов праці зайнятих громадян; неналежним психологічним кліматом, у зв'язку з відсутністю можливостей на робочому місці щодо самореалізації;
- небезпечними факторами, які негативно впливають на здоров'я та життєдіяльність;
- наслідками безробіття, адже, за інших рівних умов, серед безробітних і членів їх родин ризик захворюваності та передчасної смертності істотно зростає, прекарізації в сфері соціально-трудова відносинах;
- низьким рівнем соціальної підтримки, адже, низький рівень соціального капіталу веде до стресів, передчасної смерті, серцево-судинних захворювань, насильства тощо;
- шкідливими звичками у населення з низьким рівнем освіти, яке не береже своє здоров'я.

Таким чином, сьогодні потрібно продовжити процес розвитку соціальних умов та реформування системи охорони здоров'я наших громадян для профілактики захворювань і передчасної смертності. В основі формування громадського здоров'я має лежати наступна концептуальна схема: охорона здоров'я – громадське здоров'я – соціальні умови – освіта – самозбереження здоров'я. Саме валеологія, в аспекті формування мотивації населення до самозбереження здоров'я, здатна забезпечити передумови соціально-економічного розвитку країни та побудови ефективної системи громадського здоров'я [2].

Література

1. Рингач Н. О. Громадське здоров'я як чинник національної безпеки : монографія / Н. О. Рингач. – К. : НАДУ, 2009. – 296 с.
2. Кобилянський О. В. Педагогічні та соціально-економічні аспекти самозбереження здоров'я зайнятого населення України / О. В. Кобилянський, І. В. Заюков // Педагогіка безпеки. – 2016. – № 1. – С. 59–66.